

Sansui AU-D9

Den här integrerade transistorförstärkaren har funnits ute på marknaden en tid och representerar den generation förstärkare som kom innan just strömkapacitet blev ett begrepp av stora mått. AU-D9 är förvisso kretstekniskt avancerad men några mer omfattande konstruktionsåtgärder har konstruktörerna inte vidtagit för att få hög belastbarhet.

Vid 8 Ohm's belastning registrerades 112 Watt kontinuerligt effektuttag. Motsvarande värde vid dynamisk belastning (2 msec) är 161 Watt. Vid 20 msec dynamiskt uttag sjunker uteffekt till 147 Watt.

Då belastningsimpedansen sänks till 2 Ohm ökar förstärkarens maximala uteffekt till endast 181 Watt dyna-

miskt. Vid ännu lägre impedanser sjunker uteffekten ytterligare, dock inte dramatiskt.

Av ovanstående mätningar kan vi dra slutsatsen att nätdelen ej är speciellt kraftigt dimensionerad. Däremot har förstärkaren förmåga att avge relativt hög uteffekt vid kortvariga dynamiska förlopp, dvs vid gles dynamisk musik. Vidare finner vi att det inbyggda strömskyddet har en relativt långsam insats vid belastningsimpedanser under och i trakten av 2 Ohm.

LYSSNINGSSOMDÖME

Klangligt framstår Sansui AU-D9 tunn i basen vid återgivning över AR9LS. I

vissa musikaliska passager klingade musiken märkbart ansträngd. Diskanten återgavs ren då musiken var gles och basinnehållet begränsat. Däremot blev det övre tonregistret märkbart förvrängt vid kraftiga baspassager. Förstärkarens ork synes inte räckta till och samtliga register blir lidande.

Med inköplade NS1000 framstod basen som helhet lätt bumlig. Vidare uppstod klippning vid kraftigare basgångar, medan gles musik var helt ok återgivet i de övre tonregistren. Komplex volymstark musik hade en tendens att gröta ihop sig.

Bas- och diskantåtergivningen var som helhet fullt acceptabel då Quad-högtalarna kopplades in. Däremot framstår mellanregistret som färgat. Några mer påtagliga stabilitetsproblem kunde dock inte noteras.

SLUTSATSER

Att Sansui AU-D9 har ett mellanregister och diskantljud som starkt påverkas av utstyrningen i basen är ett tydligt tecken på en för klen tilltagen nätdel. Det verkar som om denna efter en kort stund sviktar med resultat att tät musik i kombination med kraftiga basgångar blir bristfälligt återgiven. Förstärkarens klangliga meriter vid avspelning av gles musik spolieras således beroende på bristande strömkapacitet.